

Iluzia

Lucian-Horațiu Hînsa

Iluzie dobândită
Într-o viață nedorită,
Durerea pierderii ce-apare
Când sufletul și gândurile-ți sunt goale.

Dorința de-o schimbare
Și de-a opta pentru salvare,
Speranța de a-ți regăsi
Motivația de-a mai continua o zi...

"De ce lași pradă o amintire,
Suflet singur și atroce
Chinuit în veci de-o voce
Ce-ți patrunde-n gând și-n fire ?"

Fantomica iluzie îmi răstoarnă întristarea
În lumini nestăpânite, ea cuprinde astfel zarea-
Aș crede că pot stăpâni orice furtună
Când îmi amintesc de tine, iubire caldă și nebună...

...

Erau vremurile noastre
Si trăiam sclipind ca astre
Acum totul e pierdut
Ca o șoaptă din trecut.